dieꝝ lapidem magnū in veſica ꝛc. ℞.ſe.raffani: ſe. macedonici:carpobalſami:corticū radicū oppopo/na.corticuꝫ radicum caparoꝝ:amigdalaꝝ amaraꝝ: bacce lauri:ſquinãti:ciperi:ſpice inde:caſſie lignee: ſatyri:al's ſataragi idi:harmel:gentiane:ariſtolo.ro tun.aſſari:cordumeni:armoniaci : ſerapini : bdelij: piperis : oium añ.partes equales gūme ſufficienti: balſamo diſſolute malaxent̃ ⁊ ex eis alie ſpēs cõficiã tur ⁊ fiant pillule.doſis.ʒ.j.in die cuꝫ apozimate de ſeminibus qḋ eſt.℞. ameos:cheyſim:carui :origa/ni:nigelle:oiuꝫ añ.M.j. coquãtur in tribus lib. aq̃ vſqꝫ ad cõſumptionē medietatis. Quãdoqꝫ poteſt p̄dictis admiſceri.vj.pars cineris ſcorpionū qui fit hoc modo.℞.ſcorpiones ⁊ pone in olla noua ſtri/cto orificio ⁊ pone in furno nõ minus cal'o ⁊ dimit te per.vj.horas:⁊ tunc aduſtos.℞.⁊ tere ⁊ vſui re ſerua : poteſt autem ſolus cinis dari ⁊ maxime ſm doctrinã Sera.ſcriptã ſupra ca.de lapide renali.

Setaregi pro tapſia exponi tur.

Cinis ſcorpio nuꝫ ⁊ modus fiendi.

¶ Additio.

¶ Puluis expertus ⁊ optimus.℞.ſaxifragie ani/ſi petroſilij piperis apij milij ſolis ſe.ſparagi añ. te/rantur ⁊ cribra ⁊ cum melle miſce:⁊ da bibere co/clear vnum cum aqua calida.

¶ Tractatus.15.primi ſermonis.De diſpōnibuꝫ in teſtinoꝝ ⁊ ventris:⁊ ꝯtinet capl'a quinqꝫ.

¶ Cap.1.De doloribus inteſtinoꝝ q̃ dicunt̃ colici.

Multitūdinem inteſtinoꝝ crea uit altiſſimus i corpore humano ſubiȷ̄nuicem reuolutoꝝ: vt cū cibus digeſtus deſcēdit a ſtomaco:q: per totū tranſitum inteſtinoꝝ a meſeraicis exucet̃ ⁊ nihil in de iuuamenti perdat̃ nec vt in pluribus inteſtinoꝝ ſunt alligate meſeraice vt ne fex ēt ſine mora deſcen dat a ſtomacho:⁊ ſic homo in cõtinua perplexitate

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf urn:nbn:de:hbz:061:2-148610-p0129-9 DFG

egerendi feces eſſet: q2 tardat fecuz deſcenſus ex re/
uolutionibus multis. Sunt aũt inteſtina multi ſen
ſus: q2 cũ cauſa dolẽdi vehemẽter affuerit eis vehe
menter dolẽt ⁊ ſi qdez in groſſis fuerit inteſtinis ⁊
inferioribus vocamus colicũ dolorẽ. Si vo in ſub/
tilibus ⁊ ſuperioribus illiacã appellamus. ¶ Dice
mus aũt ⁊ de vtroqʒ ſimul. prius tñ dicẽtur oia que
doloribus intraneis ɔueniũt ⁊ q̃re ex de fluxu mate
riez ad inteſtinã dolor q̃ſi ſemper accidit. Dicamus
primo q̃ tales materici defluxus ꝓhibent. ¶ Con/
Cortex mediꝰ glandis. concordati ſunt qdã ꝙ cortex glandis medius vel etiã
arboris: coctus ſcʒ neceſſitatẽ dico in vino vel aqua
⁊ bibitus maximũ p̃ſtat auxiliũ. ¶ In quo caſu de
Ungula caba lina. coctio vngule caballine cũ vino vel aqua bibita for/
tiſſimũ eſt p̃ſidiũ. ¶ Aliter remediũ dicũt in hoc ꝙ
Lac aſininũ. lac aſininũ eſt optimũ in potu ſumptũ ⁊ ꝙ ouinum
caprinũ ⁊ bubalinũ mirifice ꝓdeſt: ⁊ maxime ſi i eis
ſint extincti lapides fluuiales ſiue poſtea lac bibat ſi
ue per inferius imittat. ¶ Gal. aũt plaudat extin/
ctionẽ ferri potius in lacte q̃ʒ calculi. ¶ Ad oẽs au
tẽ dolores intrinſecos ⁊ ven. tormẽta dixerũt effica
ciſſimũ fore corticẽ arboris pini coctũ in vino ⁊ bibi
Cortex pini. tum. Et ego dico hic ꝙ nõ eſt inutile ſcire qđ dixit
Stercꝰ hois Raſis ꝙ ſtercus hois calidũ ⁊ diſſolutũ cũ aceto ꝓ
iectum in ore beſtie ſtatim dolorẽ ſedat. ¶ Dixerũt
quoqʒ ꝙ agaricus ſumptus in potu cũ aqua vel vi/
Agaricus. no vel ſquiniabim vel melicrato ſm ꝙ expedit ɔdi
Aniſum. tio ɔfert. ¶ Et qđ vtillimũ experiẽtia vidi aniſum
ſm oẽs qualitercũqʒ ſumptũ operat idẽ. ¶ Serap.
aũt dixit neqʒ aliqs cõtradixit. Camomilla eſt vna
Camomilla. ex fortioribus medicinis ɔueniẽtibus in ſedãdo do
lores ⁊ ex melioribus molitiuis ex medicis ɔueniẽ/
tibus mẽbris intrinſecis q̃ ſunt poſt mirach. ¶ Cõ
fectio autẽ kirandi ſcripta ſupra cap. de fluxu mate/
riez ad oculos i balneo illinita eſt magnũ remediũ

ad omnes

ad omnes dolores. ¶ Itē dixit ꝙ ſtercus leporis
cuȝ vino calido ſumptū colicos ſanat. ¶ Sed oēs
pūgitiuos dolores tollit decoctio aneti cū baurach
ſicut ⁊ ardores inteſtinorum tollit ⁊ altee decoctio.
¶ Et oēm intraneā pulſationē ſedat cum eſt fortis
ſuccus coriādri qñ cū lacte bibiť. ¶ Ad oēs aūt do
lores fri. ⁊ vētoſitates ꝯfert enula. ¶ Dolores autē
iteſtinoꝝ colicos tollit ꝯfectio de amigdalis ſcripta
ſup̄ cap. de hicteritia. Semp aūt ſit ſermo nr̄ ne cū
apoſtemate ſit dolor. ille eniȝ ſibi ꝓpria indiget eua
cuatione. ¶ Scriptū eſt ꝙ cābria ⁊ eſt ſpēs cauliuȝ
in iuſculis comeſta eſt ſingulare p̄ſidiū. ¶ Saluber
rime curat dolores colicos ciminuȝ agreſte qñ cum
melle aq̄ ⁊ paſſis aſſumiť: ⁊ ſilr̄ inteſtinoꝝ inflatio
nes. ¶ Dicūt aūt ꝙ in hoc caſu porꝝ datū res mi
rabiles efficit. ¶ Proprie auteȝ ꝯfert ſemen ſileris
ſumptū. ¶ Et ius galli veteris cū polipodio ⁊ ane
to ꝯfert valde. ¶ Valet ēt hypericon in potu vl̄ ci
bo ſumptuȝ. ¶ Semen quoqȝ apij hipoſelini ⁊ ſilr̄
apiū petroſelinū coctū cū aceto mixto aq̄ ſimul vel
diuiſiȝ ⁊ bibita ꝯferūt: nā ꝓprietas ſileris mōtani eſt
laxare vētrē ⁊ ſic ꝯferre. ¶ Serpillū eſt bonū i hoc
caſu ⁊ eiꝰ ſemen ⁊ maxime ſilueſtre qñ cū vino ſumi
tur. ¶ Rutha autē dr̄ ꝙ eſt ex rebus maxime cōfe
rētibus. ¶ Serpilluȝ autē infuſuȝ cū aq̄ mellis aut
fenugreci ⁊ bibitū ⁊ clyſterizatum appropriatate cō
fert. ¶ Saturegia etiā appropriatate ꝯfert ⁊ ſilr̄ ra
dix roſmarini ſicca ⁊ cū vino bibita. ¶ Cōfert autē
multuȝ ⁊ betonica superemplaſtrata. ¶ Cum autē
a vētoſitate eſt dolor: aleū plus omni alio medicami
ne reſoluit: ⁊ in hoc caſu poniť tāq̄ȝ tyriaca. ¶ Se
dat aūt oēs tales dolores ſedatione forti ⁊ mordica
tiones ventris pinguedo anatis ⁊ poſt hoc pingue
do porci. ¶ In colica autē cōfert multuȝ caro alau
de q̄ȝdo ex ea multū comeditur vel eius iuſ. ⁊ hoc

Stercus leporis.
Anetuȝ.
Succus coriandri.
Enula.
Confectio de amigdalis.
Cambria ⁊ qd ſit.
Ciminū agr̄.
Porruȝ.
Semē ſileris
Ius galli veteris.
Hypericon.
Apium.
Serpillum infra.
Rutha.
Saturegia.
Radix roſmarini.
Betonica.
Aleum.
Pinguedo anatis.
Caro alaude

cōfirmat multū Gal. ꝛ dixit Rab. i ea eſt ꝓꝑetas ſol
uere vē. ꝛ ꝯfert colice. ¶ Cū āt pūctio eſt cū vētoſi
Calcane⁹ porci. tate ꝛ dolore calcane⁹ porci aduſt⁹ donec albeſcat tri
tus ꝛ bibit⁹ ꝯfert: ꝛ hoc ꝯfirmat Gal. xj. terapen. Et
ego certe expientiā iueni mirabilē. ¶ Silr̄ inflatio
Vinū de paſtinaca. nib⁹ vinū ꝺ paſtinaca ē ſingulare ꝑſidiū cui⁹ doctria
eſt ſup̄ trac. de diſpōn:b⁹ ſtōaci cap. 1. ¶ Cōfert aūt
Harmel. ꝟtuoſe harmel bibita ꝛ linita. Et dn̄t qdā q̄ ſit ſpēs
ruthe. qdā aūt q̄ ſit cicuta. Ego aūt dico q̄ ſi ſit ru
tha ſilueſtrꝭ de quo puto directe cāe fride ꝛ vētoſita
ti appoſita tollit dolorē: cicuta aūt mendoſe ꝛ ſemꝑ
ſtupefaciēdo magis. ¶ Ad humidā colicā ꝛ vento
Colognttida. ſam colognttida valde ꝯfert ſicut ad dolores pūgiti/
Maiorana. uos ven. ꝯfert decoctio maiorane. ¶ Siſeleos ēt ꝛ
Siſeleos. etiā radix eius dolores pungitiuos ꝛ vētoſos reſol/
uit. ¶ Ad eundē ꝛ inflāmationes: bibaꝛ piper cum
Radix piꝑis melle ꝛ folijs lauri reticētibus ꝛ radix etiā piperis
dolores colicos ꝛ ventoſitates fridas appropꝛietate
tollit. ¶ Ex nr̄is aūt ꝓprijs q̄ colice ꝯferūt ſunt pil
Pillule dolori ventoſo matricis. lule hmōi q̄ etiā vētoſitati cōferūt matricis. ℞. ca/
ſtorei: ameos: cimini: nigelle: turbit: myrrhe añ. par
tē. j. ʒʒ. ſaliſgēme: pulpe colognttide añ. partē mediā:
corticū mādragore: ſemis iuſqami: apij añ. partē ter
tiā croci: piperis: añ. partē. iiij. fiāt pillule ſicut cicer
cū ſucco ruthe. Doſis ſm fortitudinē virtutis a. ʒ. j.
Suppoſitorium. vſqꝫ ad. ʒ. ij. ¶ Suppoſitorio vtebā hmōi. ℞. cimi
ni: carmeni in aceto iſuſi: ameos: ſiſeleos: bacaꝝ lau/
ri: folioꝝ ruthe ſiccoꝝ: añ. partē. j. piretri partē. iiij.
pulpe colognttide: baurach añ. partē. iij. radicū ari/
ſtolo. gētiane: añ. partē. 5. teranꝛ ꝛ fiat puluis: ꝛ ex eo
cū melle ꝛ ſucco ciclaminis informenꝛ ſuppoſitoria
ſitqꝫ i quolibet ſuppoſitorio. ʒ. j. 5. ¶ Utebamur ēt
Electuarium hoc electuario qꝺ eſt valde vtile ꝛ ꝑcipue qn̄ qs du
bitat. vtrū dolor ſit vere colicus vel ſit lapis. qm̄ in
vtroqꝫ ꝯfert ꝛ eſt. ℞. turbit: ſpataneꝫ ꝛ eſt palma xp̄i

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf
urn:nbn:de:hbz:061:2-148610-p0132-2

an̄.aur̄.vj.cimini carui an̄.aur̄.j.agarici:radicū lilij
celeſtis:ariſtolo.an̄.aur̄.vj.origani : yſopi:an̄.aur̄.j.
maſticis ſq̄nāti.ʒ.viij.ꝯficiant̄ cum melle. Doſis ſit
auelana parua. ¶ Cōfert ēt inunctio facta cuꝫ oleo
Gal.ſcrip.īfra cap. vniuerſali de dolorib⁹ iūcturaꝝ.
¶ Cōfert ēt tyriaca ſcripta ſup̄ cap.ꝺ ſoda qn̄ ex ea Tyriace.
accipit̄ cū aq̄ decoctiōis camomille. ¶ Dictū eſt āt
ſup̄ ꝙ roſa ⁊ aq̄ ei⁹ ⁊ oleū:dolores colicos ſedāt mi/ Roſa.
ra ſedatiōe. ¶ Ego aūt experiētia ꝓpria multos ſa/
naui cū clyſteri acuto facto ꝙ ē. ℞.cētau. mino.ca Enema acutum.
momille:ruthe:aneti an̄.M.j.ſe.aniſi:ſeniculi:cimi
ni:carui:ameos:bacaꝝ lau.an̄. M.ſ.colognt ide ite
rioris.℥.j.ſaliſgēme.ʒ.ij.coq̄ oia i aq̄ q̄ ſufficit ⁊ colet̄
tūc. ℞.colature lib.j.ſ.diſſolue in ea olei rutacei.℥.
iij.bn̄dicte.℥.j.⁊ vtere. ¶ Electuariū ꝺ bacis lauri Elm̄ ꝺ bacis lauri.
qꝺ vehemēter eſt vtile nō ſolū.n.ſanat : ſed p̄ſeruat
vtētē qn̄ ex eo quolibꝫ mane accipit a.ʒ.j.vſqꝫ ad.ʒ.
iij.cū modico boni vini calidi. Et ego cum eo ſolo
pl̄es p̄ſeruaui amicos. ℞.ruthe ſicce.ʒ.x.ameos:ci
mini:nig.cheyſiꝫ:origani:petroſilij:amig. amaraꝝ:
pipis:calamēti:macropipis:dauci:acori:an̄.ʒ.ij.ba/
caꝝ lauri:caſtorei : ſerapini an̄.ʒ.iij.oppoponacis.ʒ.
iij.ꝯficiāt̄ cū melle ei.n.nō eſt aliq̄ ꝯfectio par i ſpar
gēdo vētoſitatē.

¶ Additiōes.

¶ Pillule ex pul.caſſie lignee ſtorace cala.valēt ad
oēm dolorem inteſtinoꝝ ex frigida cauſa factum.
¶ Ad oēꝫ vē.dolorē ⁊ oiuꝫ mēbroꝝ multū facit ſuf
fumigatio folioꝝ porri:lauri.ſaluie ꝺcoctis in vino
forti ⁊ deorſuꝫ facta ⁊ eſt pluries expertū ⁊ optimū.

¶ Capitulū.2.De lumbricis.

AD lūbricos qdē īfantiū qn̄ ſūt maxie cū feb. a
multū ꝯfert oleū vio.qn̄ capit̄ ⁊ vmbilico ⁊ renib⁹
inungit̄ ⁊ certe nos multū vtile inuenimus ⁊ ſum⁹
experti. ¶ Interficit autē vermes ⁊ approprietate
expellit a corpore myrrha. ¶ Vermiculos autem Myrrha.

Vid michael Sauo. fol 205

puos q fiunt in ano vel in alia pte corporis iterfi/
Nepta — cit nepta cũ lana poſita ꝛ ipoſitusta ꝛ ſimlr aſpaltũ
ſimlr appoſitũ. ¶ Aſcarides at oẽs nux indica ap/
Nux indica — proprietate expellit. ¶ Et Raſ. dixit ꝙ cornu cer/
Cornu cerui — ui aduſtũ ſi potet cũ modico melle expellit vermes.
Coſtus. — ¶ Dixit quoqꝫ Gal. in tractatu. 7. ꝙ. coſtus bibi/
tus cũ aq̃ vel melle lũbricos iterficit latos. ¶ Cly
ſtere factũ ex chitram magnos ꝛ paruos interficit.
¶ Epellit at oẽs lumbricos leui laxatiõe decoctio
Sticados. — ſticados cũ lentibus ppinata in potu: ꝛ hoc eſt ex
optimis in hoc caſu vt ſepiſſime fui exptus. Et idẽ
ſticados emplaſtratuꝫ exterius interficit plures q̃ꝫ
Polium. — abſinthiũ. ¶ Ad aſcarides autẽ poliũ eſt valde bo
nuꝫ vt aũt interficiant: cicera fundant i aceto per
noctẽ in mane at comedant i ieiuno ꝛ patiens ab/
ſtineat a cibo ꝛ potu per dimidiã diẽ. ¶ Educit at
Semẽ leuiſti — oẽs vermes ſemen leuiſti. propinatũ i potu. ¶ De/
Lupini. — coctio ẽt lupinoꝝ cũ ſemine cauliũ illos interficit.
Semẽ cauliũ — ¶ Et Gal. dixit in. 7. ꝙ ſolũ ſemen cauliuꝫ ꝛ maxi
me egiptiacoꝝ illos iterficit ꝛ educit. ¶ Decoctio
at corticũ ꝛ radicũ granati ꝛ dicunt cortices buzee
ſm quoſdã i ieiuno facta ꝛ bibita: aut idẽ ẽt cortex
cũ vino bibitus oẽs extrahit lũbricos. ¶ Nigella
Nigellã. — at cõeſta interficit ꝛ ſimiliter ſiſamũ ſupemplaſtret.
¶ Linitio etiã circa ignẽ cũ baurach interficit eos
vẽtris. ¶ Nos autẽ circa vermes expti ſumus ꝙ
Calcane⁹ bo- — ſi ſumat calcaneus bouis aut vace ꝛ terat ꝛ det i po
uis ꝛ vace. — tu cũ lacte vel vino vel melle vt dixit Raſ. interfi/
Radix nigra — cit illos. ¶ Radix etiam nigra filicis data in potu
filicis. — iterficit illos ꝛ educit. Sꝫ meli⁹ educit qñ modicũ
ſcamonee aut elebori nigri admiſcet cuꝫ ea. ¶ Lo/
tio ẽt facta ex radice eius rubea longos vermes iter
ficit. Cũ vero illos p inferius educere volumus fa/
Sebeſten. — cimus clyſtere ex aq̃ decoctiõis ſebeſten. Si vero p
ſuperi⁹ illos educere volum⁹ illã decoctionẽ dam⁹ i

Contra lubricos puerorum da eis bibere ros milch i. lac eque l cabalh. doctor Salig

potu. ¶ Puluis ē redicū ſecunde ſpeciei diptami datus in potu in ieiuno cum aliquo liquore ꝛ pci/pue cum aqua cucumeris interficit ꝛ educit. Multum eſt autem de diptamo in ſclauonia.

¶ Gloſa.

a ¶ Unguentum fieri poteſt ex aloe oleo violato ꝛ cera ꝛ expertum eſt.

¶ Additiones.

¶ Succus radicis enule cū bono vino datus mirabiliter necat oēs vermes ꝛ eſt expimētuȝ laycoꝝ.

¶ Emplaſtruȝ optimuȝ vbi fuerit feb. cōtinua cuȝ vermibus ſicut ſepe cōtingit. ℞. farine ordei lib. j. ſucci graſſule mioris. ℥. xij aceti al. ℥. iiij. fiat emplaſtrum ꝛ ponatur ſuper vmbilicuȝ. extinguit eniȝ febrem ꝛ occidit vermes ꝛ eſt expertum.

¶ A nō nullis etiam dicitur lapis buffonis plurimum contra vermes valere.

¶ Unguentū familiare. ℞. ligni aloes: croci añ. ʒ. ij. farine lupinorum. ʒ. ſ. fellis thauri. ℥. j. hierepigre ℥. viij. olei amigda. amaraꝝ vel michaelis ſcoti. ℥. j. terre ſigil. cornu cerui vſti ſumach añ. ʒ. j. cere. q. s. aceti fortis. ℥. ij. ꝛ fiat vnguentum.

¶ Capl'm. z. De fluxu ven. ꝛ diſinteria.

Fluxus ventris eſt ex his que frequenter eueniūt ꝛ cuius diſpoſitio ſemper tractaſ vbi de inteſtinoꝝ diſpoſitionibus ſit ſermo. ¶ Jn oi qdē fluxu ven. ꝛ exitu cuiuſcūqȝ humoris plaudant hypoquiſtidos tanq̄ȝ habentem magnā virtutē i eis. — *Hypoquiſtidos.*

¶ Corticē āt mediū glandis aut arboris eius etiā corticē mediū mirifice dixerūt ſtringere. ¶ Mora celſi acerba ꝛ deſiccata puluere facto ex eis ꝛ bibita retinent ven. forti retētione ꝛ ꝓſerunt oi fluxui hu. Et dixit Gal. ꝙ dūt eſſe ſalita ꝛ exiccata ꝛ tunc ꝓſerūt vehemēter. ¶ Oēȝ ēt fluxuȝ ſi ſit virtute catarri ſiſtunt cortices mediani rubei caſtaneaꝝ qñ in aq̄ — *Cortex glandis medius ꝛ infra. mora celſi.*

coquunt vſq; ad cõſumptionẽ duarum partium aque: demũ reſiduũ dat i potu. ¶ Aleũ.n. ventrẽ refrenat et certe exptus ſum pp fluxũ factũ pp catarticũ et admiratus ſum effectũ eius. ¶ Lutũ at qd dicit magra et eſt lutũ quo carpẽtarij ſignant ligna ſua bibitũ cũ ouis ſorbilibus cõfert valde. ¶ Ualent aũt ad oẽs fluxũ pira ſicca mirifice qñ i aq coquũt et bibunt. ¶ Herba ambroxia mirabilr pfert et dicunt qda q eſt apiũ ſaluaticũ. qda at artemiſia: et hoc eſt verius apud me. ¶ Azimi quoq; vuarum et maxime aſſimire ſtrigũt q expti ſumus et maxime de azimis vuarum acerbarum. ¶ Sorbe vero plus oi fructu ſtringunt. ¶ Oẽs cõcordati ſunt q aſſa abſtinẽt fluxũ. Ego at dico ſi fiat a cauſa frigida ſi cũ fluxu ſanguis egredit pprie pfert coagulũ eq. ¶ Radix ydre em plaſtrata et bibita ſanat fluxũ. ¶ Et dix Gal.in.6. q cauda equina eſt validũ farmacũ bibita cũ vino ſtiptico nõ febrienti: ſz febriẽti cũ aq. ¶ Et dixit kirandus q ſtercus colũbe cũ oleo illinitũ ſũme ventrẽ obturat. ¶ Et Raſis dixit q eq maſcli nõ caſtrati dẽtes poſiti ſub capite illius q in ſũmo egerit phibẽt. ¶ Cõſcriptis at oibus in qbus multũ errabit cauſas nõ noſcens ſcribam q in diſinteria cõferunt ſiue ipſa cũ vlceribus iteſtinorum exiſtat ſiue nõ. ¶ Et circa hoc ſcriptũ eſt q ſuccus croci ortenſis ſumptus cũ melle vel aniſo vl amigdalis cuius doſis ſit circa.ʒ.vj.i ptiſana vel iure pulli magnũ auxiliũ facit. ¶ Idẽ etiã facit ſucudis ſi ex eo vſq; ad.ʒ.ij. ſumat. Eſt at ſucudis illud qd pp groſſitiẽ iferius remanet qñ fit tutia q ex ſubtiliori fit ſic vult Dyaſco. ¶ Mirifice at diſinteriã ſtrigit cortex glandis medius aut ẽt cortex medius arboris qñ ppinat i potu. ¶ Radix at celidõie cũ aq bibita maximũ pſtat effectũ. ¶ Folia at pruni ſilueſtris decocta et bibita vehementis pferunt. ¶ Reubarbarum in hoc ca-

Marginal notes: Aleum. — Lutũ magra — Pira ſicca. — Ambroxina. — Azimi vuarũ. — Sorba. — Coagulũ eq. — Radix ydre. — Cauda eqna. — Sterc⁹ colũbe. — Dens eq maſcu.nõ caſtra. — ¶ Ad diſinteriã. — Succ⁹ croci ortẽ. — Sucudis et qd ſit. — Cortex glandis. — Radix celidonie. — Folia pruni ſilue. — Reubar.

ſu eſt mirabile. Et nos de ipſo infra dicemus vbi de ipſo experientiaz magnaz habemus. ¶ Item lanceola cum equo pondere ſui ex dauco exhibita eſt ſingulare preſidiū. ¶ Succus inſuper maioris plā taginis per clyſtere imiſſus eſt optimū. ¶ Cum āt vlceratio eſt in loco decoctio ſeminis lini cum oleo per clyſtere imiſſa maxime prodeſt. ¶ Antiquā ēt diſinteriam cum vlcere plantago cocta cū ſale ⁊ aceto ⁊ comeſta iuuat ad hoc magis ſi cum lētibus comedatur. Fabe autem cum cortice ſuo cocte cum aqua ⁊ aceto comeſte i diſinteria ſunt ſingulare pſidium. ¶ Ad idem autē cōfert ſuccus lentiſci. dat⁹ enim cum puſca frigida eſt ſingulare preſidium. eſt puſca ⁊ sauic ⁊ aqua ordei cocti vſq ad diſſolutionē ⁊ colati. ¶ Item ſumach datū in oibus cibis cōfert antique diſinterie cum vlcere exiſtenti. ¶ Dicunt autē auctores plurimi q terra ſigillata data in potu aut per clyſtere imiſſa cōfert ad vlcera inteſtinorū anteq̄ ſint putrida iuuamēto manifeſto. Sed primit⁹ pcedāt clyſteria lauatiua cū melle facta cū aqua ⁊ ſale poſtea cum ſucco plātaginis detur etiaz in potu cū aqua. ¶ Gal. autē dixit hunc ſermonez in. 14. tracta. de ſimplici medicina. loquēs de terra ſigillata. Scdm aūt eandē potētiā proſunt ⁊ emoroſagijs que ex matrice necnon illi qui fluxus mulie bris vocat qui etiam diſintericis vlceratōib⁹ poſtq̄ vlcera cū putreſcunt. Nos autē ⁊ ſadegenicis vocant autez diſpoſitiones nomas .i. paſcua ex hoc q putrefactio depaſcit mēbra vicina corrūpens ea cū viciato primit⁹ mēbro i qbus qn̄q vſus ſuz lēnia .i. terra ſigillata ⁊ ɔtulit palā imiſſa igne lotꝫ vlcerib⁹ put ɔſueuim⁹ facere. prio qdē melicrato puriſſimo ſcdo quidē aq̄ maris: fuit aūt miſſa ſup ſuccū arnogloſe p aquoſuz aūt oxicratū bibita fuit. ¶ Ad fluxum aūt antiquum ⁊ vlcera: ſanguinis hyrci ⁊ cap

Lāceola ⁊ ē plan. minor ſiue maſculus.
Succus plā. clyſterizat⁹.
Semen lini.
Plātago.
Febe.

Succ⁹ lētiſci

Sumach.

Terra ſigilla

Sāguis hyrci ⁊c.

pro diſinteria

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf
urn:nbn:de:hbz:061:2-148610-p0137-1
DFG

Puluis. ⁊ leporis ⁊ cerui ꝯfert aſſatus primo ⁊ datus potui añq̃ꝫ vlcera putreſcant. ¶ Hic puluis ē putilis cū quo ēt fluxuꝫ dyaricū i antiq̃ etate ſanaui dans illū cū vino ⁊ aq̃ decoctionis piroꝝ ſiccoꝝ. ℞. cineris limatiaꝝ cōbuſtaꝝ cū corticibus ſuis partes. iiij. gal laꝝ viridiū ptes. ij. Et Aui. dixit cinerē gallaꝝ viri diū piperis partē. j. Et Gal. dixit piperis albi terāt ſubtiliſſime ⁊ fiat puluis. Confert āt magnifice hic puluis ſi i pulmēto ſumat aut cū vio ⁊ aq̃. Et. Gal. dixit ſumatur in pulmētis vel aq̃ vel vino acerbo.

Splen capre ¶ Et dixit kirandus ꝙ ſplen cap̄ cōeſtus aſſus di**Pſiliuz** ſintericos ſanat. ¶ Ad diſinteriā ⁊ maxime iſantiū **Aqua cineris ficus.** def pſilij torefacti cū oleo roſ. vſq̃ꝫ ad. ʒ. ij. ¶ Aqua quoq̃ꝫ cineris ficus bibita vel clyſterizata cōfert. bi bat aūt vſq̃ꝫ ad ℥. j. ß. Eius āt doctrina ſcipta eſt ſu pra cap. d̄ cōgelatōe lactis vel ſan. i ſtōcho. ¶ Gal.

Semen lapatij acuti. autē dixit in. 7. ꝙ diſinteriā ⁊ diariam ſanat ſemen lapatij acuti. ¶ Et dixit ꝙ ſi cortex pini bibat: vē.

Cortex pini. detinet ⁊ nos experti ſumus ꝙ dꝫ eſſe cortex pinee maioris. Idem autez facit ⁊ lignum pinee minoris.

Ouū i aceto. ¶ Ouum etiā coctuz in aceto ꝯfert diſinterie. Et dixit Serap. ſi comedat. Et Gale. dixit ꝙ ꝓhibet reumata defluere ad ven. ⁊ illa deſiccat. Et dixit ēt ſi ouum fricet ſuper prunis vbi non ſit fomus ⁊ mi ſceatur cuꝫ eo aliquid ex ſtipticis ꝯferentibꝰ diſinte rie vel colice ſit aptiſſima medicina. Utilia aūt ad mixtionē ſunt agreſta: ſumach: mala granata: galle: myrrha: neſpila: azimi vuaꝝ: ⁊ cinis cōchiloꝝ adu

¶ Ad ſang. fluxum. ſtoꝝ ⁊ fil'ia. ¶ Si āt qd̄ per fluxū egredit eſſet purꝰ ſanguis ſumat caſeus aſſatus ⁊ miſceat cum oleo

Caſeus aſſus roſ. ⁊ fiat clyſtere. ¶ Ad idē decoctio radicū maſti

Radix maſticis. cis ⁊ corticū eius ⁊ bibita ⁊ clyſterizata. ¶ Tēpus eſt ad noſtra experta deſcendere. Et ex his eſt nux

Nux cipreſſi cipreſſi recens quātuꝫ poſſibile eſt aut recentes ſu mitates eius quandoq̃ꝫ cum vino bibunt ⁊ ſiſtunt

fluxū materierū ad ſtōchū ⁊ ventrē. ℭ Ad eū q̄ a
caliditate attigit. ℞. ſeīs ozimi gariofilati aā. ʒ. j. te
raꝫ ⁊ cū aq̄ frigida vel vīo citonioꝝ vel granatoꝝ
deꝫ ī potu. ℭ Strīgit āt fluxū vē. fex. vini veteris
q̄ñ exiccaꝫ ⁊ tēperaꝫ cū aq̄ mirti ⁊ ſupponiꝫ ventri.
Sꝫ ſi flux⁹ ſit a ſupiorib⁹ ponaꝫ ſup vmblicū aut ēt
fuerit ex matrice ⁊ ſit fex nō aduſta. ℭ Folia ēt leb
leb ⁊ ē malua cocta cū oleo amigdalino data ī cibo
ꝯferūt vlcerib⁹ iteſtinoꝝ q: purgāt colerā ⁊ tueñt
eoꝝ ſubaꝫ. ℭ Decoctio ſemis eupatoꝛij ſumpta in
potu iuuat. ℭ Itē ſumāꝫ. x. grana ex cera ſicut gra
na milij ⁊ bibāt ⁊ ꝯferūt. cū litio iſup fiat clyſtere ⁊
confert. ℭ Cū vlcera ſunt praua cū decoctiōe can
daruſij fiat clyſtere. ℭ Ad idē decoctio ſeīs aut ra/
dicū altee ī vīo aut aq̄ frigida ⁊ ſumpta ī potu aut
clyſterizata iuuat. ℭ Et ſcriptū ē q̄ decoctio altee
bibita ſtatim iuuat. ℭ Fluxū mirifice ſtringit cly/
ſtere factū ex farina fenugreci permixta cū oleo roſ.
ℭ Ad idē ſumanꝫ. x. grana ex cera vel myrrha ru/
bea ⁊ ſorbeāꝫ cū ſorbitiōe facta ex milio aut rizo aut
ſauic ordei aut ſumaꝫ ex puluere folioꝝ q̄ dr̄ fu/
nis paupeꝝ bis ī die quātū duob⁹ vl' trib⁹ digitis ca
pi pōt. ℭ Electuariū quo vſi ſum⁹ ī fluxu q̄ eſt cū
ſignis caliditatis ⁊ ꝓpie facto opatiōe catarri. ℞.
granoꝝ myrti. ʒ. xij. tritoꝝ ſicut puluis. roſ. ſpodij
ſumach ſandaloꝝ oīuꝫ balauſtie gūi aā. ʒ. j. ſ. grana/
toꝝ acetoſoꝝ aſſatoꝝ. ʒ. vij. coriādri infuſi ī aceto ⁊
aſſati. ʒ. iiij. ſeīs acetoſe ſeīs plātaginis: ſeīs roſ. aā.
ʒ. ij. fiat hoꝝ ꝯtrituratio bona ⁊ frigaꝫ cū ſucco agre
ſte vel ſucco myrti ⁊ aceto ⁊ exiccenꝫ deīde iuoluaꝫ
cū mīua facta ex ſucco citonioꝝ ⁊ aceto. ℭ Puluis
noſter in diſinteria inteſtinali ⁊ etiam ethica. ℞.
boliarmeni: terre ſigillate: nucis cōbuſte omniū aā.
ʒ. iij. ſeminis acetoſe: ſeminis lactuce: ſemis iuſquia
mi ⁊ ſeminis portulace: ſeminis endiuie: ſemis plan

Fex vini ve/teris.
Leb leb.
Semen eupa/torij.
Candaruſiū.
Altea.
Elc̄m n̄m.
Puluis n̄r.
pro ethica

taginis:ſeis granatoꝝ vue:oium añ.ʒ.j.toꝛrefiãt oīa ꝛ fiat puluis ſubtiliſſ. m⁹ quē pōt aſſumere patiens i cibis ꝛ ſine cibis cū aliquo liquoꝛe ſtiptico. ¶ Si āt ſit pp ꝯtuſionē fluxus: regraꝛ ſupꝛa cap. de tuſſi i fine. ¶ Si vō eſſet egeſtio nigra q̄lis ſanguis tūc

Sir. noſter.

eſt ſirupus exptus. ℞. totā receptionē ſirupi cōpoſiti deide. ℞. ſucci. endiuie: ſucci feniculi añ.℥.vj. ſucci api.℥.iij. eupatorij. ℳ.ſ.paſ.℥.j. zuccari lib.ſ. reubarbari.ʒ.j.ſ.ex oibus poſtea fiat vnus ſirupus. ¶ Ad hūc ēt fluxū vētris ē Gal. ſecretū ſupꝛa cap. de vomitu ꝛ ſi ſit cū ſputo ſanguinis circa finē qm̄

Emplaſtruz.

eſt optimū i vtroq; caſu. ¶ Emplaſtrū ēt hmōi qd eſt ex ſecretis Gal. ℞. myrrhe: thuris: aloes zaſrani oiuz añ.ʒ.viij. opij: radicū ſpice: ſeis iuſqami añ. ʒ.iij. ſumach. gallaꝝ. coꝛticū granatoꝝ ꝛ ſint ſolum ſumitates eoꝝ oiuz añ.ʒ.vj. aluminis luti ſigillati attramenti oiuz añ.ij. teranꝛ ꝛ cribellenꝛ cū cribꝛo ſubtili ꝛ cōficianꝛ cū vino paſſulaꝝ bono aut cum aceto vini pmixto donec fiat ſicut mel. Ad ſputum ergo ſan. liniaꝛ pectus ex eo. ꝛ pp fluxū ſanguinis nariū liniaꝛ caput. breuiter vndecūq; fluit ſanguis

Aliud.

ibi liniaꝛ ꝛ ſiſtit. ¶ Emplꝛ̄ aliud ex ſuis ſecretis qd linitū ſup ſtomachū ſtatiz ſedat vomitū ꝛ fluxū

sedat vomitu

ven. ℞. citonioꝝ mundatoꝝ decoctoꝝ i aceto lib. j. gallie al' galle. ſeis myrti ſumach: acatie: fructus vitis: myrrhe maſticis oiuz añ.ʒ.iiij. toꝛtelaꝝ de ſemi.ʒ.viij. ꝛ loco huius ponaꝛ biſcoctū ſiccū teranꝛ bene ꝛ miſceanꝛ deinde addaꝛ olei roſacei aceti vini ꝛ aq̄ roſ. quātū ſufficit fiat emplaſtrū ꝛ ſupponaꝛ ſtō. ¶ Et iā ſanaui fluxū diaricū factū i antiq̄ etate cū febꝛe exiſtēte i vnica appꝛoximatione ſeu exhibitione. Electuarij hmōi cū aq̄ decoctionis piroꝛuz ſiccoꝝ dans ēt i cibis ex puluere Gale. ſupꝛaſcripto q̄ ſit ex limatiis aduſtis. ꝛ electuariū tale ē. ℞. ligni aloes cinamomi reub. ſpicenardi: macis: cardamo/

mi añ.cõficiant cũ decoctione rob.ꝛ nucis cipreſſi. Ego aũt addo zuchaꝝ ꝛ fit elariũ. Doſ. a.ʒ.j.vſqꝫ ad.ʒ.ij. ¶ Ego ãt dico ꝙ p̃cipue cura fluxus diſinterici eſt purgatio cõis cũ mirabolanis ꝛ reubarbaro toꝛefacto. Et ego iã ĩfinitos ſanaui ſola purgatione facta nec clyſteri nec alijs egui. Purgatio mea eſt. ℞.mirabo.citrinoꝝ.ʒ.ij.cheb. emblicoꝝ añ.ʒ.j.ꝛ oẽs ſint toꝛefa.ſpice:macis:maſti.ſgnãci:gariofiloꝝ.añ.ʒ.ij.myrtiloꝝ:ſeis lactuce:endiuie:vue:torefactoꝝ:ſeis plantaginis añ.ʒ.iij.coquant in aqua arnogloſe q̃ ſufficit ꝛ colent poſtea.℞.colature ab ʒ.vj.vſqꝫ ad.vij.diſſoluat i ea reub. toꝛefacti paꝝ a ʒ.j.ſ.vſqꝫ.ad.iij.ſꝫ diſpõnẽ patiẽtis. ¶ Si ꝟo eſſet neceſſitas clyſterioꝝ vtebamur dictis ſupꝛa.ꝛ etiaꝫ his i ca.ſeq. ¶ Sirupo ẽt meo myrtino poſt purgationẽ vtebar q̃ mirabilꝛ fiſtit ꝛ eſt. ℞.myrtiloꝝ. M.j.vtriuſqꝫ plãtaginis. M.ſ.ſemis cipreſſi:corticũ mediani:glandis arboꝛis ꝛ caſtaneaꝝ:azimaruꝫ vuaꝝ toꝛefactaꝝ:ſumach añ.ʒ.iij.capitũ papa.M.ij.citonioꝝ:neſpiloꝝ:ꝛ ſoꝛbaꝝ ſiccaꝝ añ.v.acatie.ʒ.j.coquant oia i ſucco hypoqſtidos aut aq̃ plãtagis pfecte.poſtea colet ꝛ colatur addat zucchari ꝙ ſufficit ꝛ fiat ſirupꝰ Doſ.ab.ʒ.j.vſqꝫ ad.ʒ.ij.cũ aq̃ pluuiali vł ciſterne ꝛ põt ſuppõi cũ bibit modicũ pulueris boliarmeni ꝛ terre ſigillate ꝛ eſt efficatioꝛ.

Can.

Euacuatiuũ.

Sir.nr myrtinus.

¶ Capłm.4.De tenaſmone.

ET qꝛ tenaſmon i gñe fluxuũ reponit:iõ ꝯũter de ipſo eſt dõm meliꝰ ãt medicamen qd̕ ſit ad ipſuꝫ eſt coꝛtex arboꝛis minoꝛis pini emplaſtratus. ¶ karabe aũt ꝓprietatẽ hꝫ ꝛ ſanguinẽ in tanaſmone ſtringit. ¶ Expti aũt ſumus puluerẽ ex coꝛtice pini maioꝛis factum quãdo ſuperaſpgit aut licinio intromittit mixtꝰ cũ albu.oui vel cũ oleo myrtino. ¶ Ego autẽ ex pillulis iſtis cum licino accepi ex

Coꝛtex pini ꝛ infra.
karabe.

ſecretis Gal. ꝛ mirabilē effectū inueni in tenaſmo/ne exiſtēte cū febꝛe quotidiana. **Pillule.** Pillule. ℞. apij ani ſi amboꝝ añ. aur. j. s. ſemis iuſqami albi. ʒ. iij. ſemis apij. ʒ. viij. terant ꝛ ꝯficiātur cū vino ꝛ fiāt pillule ſicut cicer ꝛ exiccent. Doſis eſt grana. v. cū rob myrti ꝛ aqua. Ego aūt dabā tres ex eis. ¶ Modus ꝓ licinij. **Licinium** ℞ myrrhe thurꝫ maſculi zaphrani opij. añ. partē. j. terātur ꝛ cribellent cuꝫ vitelo ouoꝝ ꝛ fiant ſuppoſitoꝛia per quē trāſeat filū lōguꝫ vt cū neceſſe eſt trahat foras filo trito: inunge autē ea qñ vis vti cū oleo roſa. ꝛ impone apud ſomnū. ¶ Dixit autē Rab. ꝙ clyſteria ꝯſtrictiua ſunt vtilia in hoc caſu ꝛ vtebat tali clyſtere. **Enema conſtrictiuum.** ℞. pugillū. j. rizi excoꝛticati pugilluꝫ. j. milij medule glandis roſ. lentis excoꝛticate añ. pugilluꝫ. j. gallas. iij. funde ſuper oia aque lib. iij. coquātur donec veniat ad lib. j. tūc colet ꝛ de colatura ſumāt. ℥. vij. ꝛ ſoluat in ea de trociſcis leuibus ꝛ foꝛtibus ꝛ addatur iteꝝ olei roſ. ℥. s. ꝛ vitelus vnꝰ oui aſſati ꝛ clyſteriza: qꝺ clyſtere eſt ēt vtile in diſinteria ꝛ nos vtrobiqꝫ expti ſumus. ¶ Cōfectio etiā trociſcoꝝ leuiū qui in clyſteri ingrediunt. **Trociſci.** ℞. boli armeni ceruſe de plumbo gumi ſan. draco. acatie añ. partes eq̄les fiāt trociſci pōdere. ʒ. iij. ꝛ ex eis diſſoluat vnus in clyſteri. Idē aūt trociſci dicūtur foꝛtes qñ eis additur charte cōbuſte ꝛ opij. añ. ʒ. j. Ego vero adinueni hoc clyſtere ꝓpꝛia inuētione neqꝫ dubito hanc eſſe viā in cura tenaſmonis vt lauatiua clyſteria ꝯſtrictiua p̄cedant ꝛ tot imponātur eis donec vltimū clyſtere ita egrediat mūdū ſicut ponit ꝛ ſtatim poſt clyſtere ponat ꝯſtrictiuū quod patiens tenea q̄ꝫtuꝫ pōt ꝛ quacunqꝫ die bis imponat in mane ꝛ circa veſperas: ſanaui nāqꝫ plurimos a tenaſmone difficilioꝛe in tribus vel q̄ttuoꝛ diebus. ¶ Clyſtere nr̄m lauatiuū. **Enema lauatiuum.** ℞. plantaginis. M. iiij. oꝛdei cū coꝛtice ſuo. M. ij. coquātur in aqua vel ſero capꝛino ꝛ

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf
urn:nbn:de:hbz:061:2-148610-p0142-8
DFG

coletur poſtea colature lib.ij.diſſoluatur in ea zuc/ chari rub.℥.iij.⁊ fiat ſicut iulep:⁊ ex hoc tria vel q̄t tuoꝛ clyſteria fiant. ¶ Clyſtere ꝯſtrictiuū qd̄ ſequit̄ lauatiua. ℞.duo poma granata cuꝫ coꝛticibus ſuis terātur ſimul in moꝛtario cupꝛeo poſtea ſuperinfun de aque roſ.ciatum vnum miſce bene ⁊ cola poſtea ſuperpone colature hūc puluerē.℞. ſarcocolle nu trite in lacte mulieris pluribus diebus:⁊ iteꝝ plu/ rib⁹ alijs ſi poſſibile eſt nutrire in ſucco rubi aloes myrrhe ſangui.dꝛacōis antimonij:terre ſigillate:bo liarme.an̄.fiat puluis ſubtiliſſimus ⁊ miſceatur cuꝫ p̄dicta colatura ⁊ clyſterizet̄.Et qn̄qꝫ cuꝫ vocat ne ceſſitas additur modicū opij. ¶ Fomētuꝫ nr̄m ſe/ dans exp̄ſſionē tenaſmonis.℞.caules coque paꝝ in aq̄: poſtea extrahe ab aq̄ poſtea frige eos in oleo roſato ſuper q̄bus patiens ſedeat ⁊ calorē quā maio reꝫ pōt ſinat p locuꝫ aſcēdere fumū. ¶ Ad idē.℞. colofonie ponat̄ ſuper pꝛunas ⁊ ſuper ſedeat patiēs pānis bene circundatis per inferioꝛa vt ſoluꝫ ad lo ca fumus feratur. ¶ Balneuꝫ quoqꝫ nr̄m p̄cioſum ad idē.℞.radicē cardoꝝ cuꝫ quibus pāni parātur. M.vj.coꝛticū granatoꝝ balauſtiaꝝ coꝛticum radi/ cuꝫ moꝛi:taſſi barbaſſi.an̄.M.iij.coquātur in aqua que ſufficiat ad balneum in quo patiens ſedeat vſqꝫ ad vmbilicum ⁊ effectum miraberis.

Enema con/ ſtrictiuum.

Fomentū no ſtrum.

Aliud.

Balneuꝫ no ſtrum.

¶ Additio.

¶ In tenaſmone pluribus diebus durāte dari poſ/ ſunt ꝯſtrictiua ⁊ ſpāliter athanaſie q̄ cōſtringit ⁊ in ducit ſomnū ⁊ aufert toꝛtionem ⁊ cito curat.⁊ ſic poteſt in quolibet fluxu ventris fieri:vt patet.

¶ Capl'm. 5. De p̄uocatione fluxus ventris.

Opoꝛtet nos ſepius nō ſolū fluxum cohibere: ſed etiā ipſuꝫ p̄uocare.multi nāqꝫ naturaliter

ſunt ſtiptici qui quotidiano egent auxilio: ⁊ multi
per os non poſſunt aſſumere medicinalia quos alr
iuuare opꝫ de quibus nunc intẽdimus. Cum ergo
volumus ven. ꝓuocare ⁊ ꝓprie in infantibus ſcia/
Fella. mus oĩa fella hoc facere quãdo ſupponunt ⁊ etiã ſi
cum lana applicẽtur vmbilico. ¶ Et Raſ. dixit ꝙ
fel thauri mixtũ cum melle ⁊ pulpa: colloquintide
inunctũ fundamẽto inducit fluxũ ventris. ¶ Idẽ
Cortex medius nucis. autẽ operat cortex medius nucis quãdo ab eſilibus
euacuat ⁊ impletur butyro ⁊ applicat vmbilico ⁊
dimittit per q̃ttuor horas. ¶ Et kirandus dixit ꝙ
Ren vulpis. renes vulpis comeſti ⁊ bibiti vẽtrẽ impellunt ⁊ ex
Ius galli. citant. ¶ Et dixit ius galli veteris ſoluit ventrẽ: ⁊
perfecte hoc eſt verꝫ ⁊ expertũ multotiens ⁊ aucto
Oua ꝑdicis. res medicine hoc volunt. ¶ Et dixit etiã ꝙ oua
Piſcis aranea. perdicis ven. excitant. ¶ Et dixit ꝙ eliratura pi/
ſcis qui dr aranea ſoluit ven. ⁊ renibus ꝓdeſt. ¶ Et
Caro eritij marini. dixit ꝙ caro eritij marini comeſta ven. molificat.
¶ Et Raſ. dixit ꝙ aqua decoctiõis cancroꝝ ven.
Stercus muris. cõmouet. ¶ Et dixit ꝙ ſtercus muris cũ oleo ⁊ ſa/
le ſuppoſituꝫ natibus alicuius ſoluit ventrẽ. ¶ Ad
idem eſt. ℞. folioꝝ blitis malue mercurialis oium
aã. coquãtur decoctione perfecta ⁊ cuꝫ adipe caſtra
ti vel arietis cõdiantur in fine autẽ modicuꝫ adda/
Puluis ſol. tur ſalis. Doſis in aurora mane eſt lib. 5. ¶ Puluis
autẽ ſoluens delicatos cum facilitate. ℞. cinamo/
mi: zinzibe. aã. partem. j. aniſi: ſpice: aã. partẽ. 5. epi/
thimi partes. viij. reub. ſene aã. partes. iiij. zucchari
media pars vel tertia vel q̃ꝫtum oĩa ſi expedit: doſ.
quãtum tribus digitis capi põt mane cum aliquã/
Trazea nr̃a. tulo brodij. ¶ Traçea noſtra ad ideꝫ. ℞. foliculoꝝ
ſene viridiũ abiectis ſeminibus ⁊ coſtis. ℥. j. cinamo
mi. ʒ. iij. croci. ʒ. j. zucchari ad pondus oium fiat tra
zea. doſ. eſt. ʒ. j cum aliquãtulo brodij ante cibum.
Pul. tartari. Puluerẽ etiã tartari ſoluꝫ datũ cum brodio mane.

hoc idem ſcimus efficere. ¶ Et maximũ ſikr p̄ſidiũm fit ex caulibus paꝝ coctis oleo cõditis. ¶ Cuz autẽ volumus ſoluere magis delicatos tunc qñq̄ʒ vtimur triaſandali noſtro ſolutiuo qd̓ eſt. ℞.ſandaloꝝ oiuz roſ.zucchari.añ.℥.j.reubarb.ſpodij:ſucci:liquiritie:ſeminis portulace:ſeminis end.añ. ℥.ſ. cãphore.℈.j.ſirupi roſ.q.s.ad cõficiendũ. Et ſi ipſum magis volumuus ſoluere admiſcemus ſcamonee.ʒ.ſ.⁊ tota confectio eſt pro tribus potionibus. ¶ Forte autẽ quis delicatus nihil põt per os aſſumere ⁊ tũc hoc vnguẽto vngimus plãtas pedum ⁊ ſoluit ven.ſiue palme manus inungãtur cũ populeon ⁊ eſt. ℞.elebori albi ⁊ nigri:hermodactili:acori ſucci:ſempuiue brionie ꝯficiãtur cũ aſſungia porcina veteri ⁊ inũgãt loca. ¶ Aliud quod eſt fortius valde quo vẽter:ſumen ⁊ ilia inũgant ⁊ fortiter ſoluit. ℞.ſucci artanite lib.iij.⁊ eſt panis porcinꝰ: ſucci cucumeris aſinini lib.j.olei hyrini lib. ij. butyri vaccini lib.ij.pulue cologntide.℥.iij.polipodij.℥.vj. euforbij.℥.ij.al's.℥.ſ.terẽda terãt ⁊ ſubmergãt in ſuccis ⁊ ponãtur in vaſe vitreo ſtricti orificij ⁊ obturetur ⁊ dimittat per octo dies:demũ totũ bulliat bullitione vna ⁊ coletur:tũc pone ſup colaturã ſerapini auŕ.v.myrrhe auŕ.iij.prius tñ ſint diſſoluta i aceto vini quãtitate ſufficienti aggregẽtur ſimul oĩa ⁊ bulliant ſemper agitãdo cũ fuſto vſq̄ʒ ad ſuccoꝝ fere ꝯſumptionẽ:⁊ tunc imponãtur.℥.v.cere ⁊ ferueant donec cera liquefiat:tunc.℞.ſcamonee: aloes: mezereon:cologntide.añ. auŕ. v.euforbij.auŕ.ij.ſaliſgẽme auŕ.iij.turbit.auŕ.v.piperis lõgi:zinzib .camomille:cinamomi:oĩum añ.auŕ.ij.pulverigentur ⁊ miſceãtur cũ p̄dictis in mortario donec totũ perficiat. ¶ Pomuz qd̓ ſi teneat in manu ⁊ odoretur ꝯſtipatũ aſcellare facit. ℞.ſcamo.aloes:myrre nig. añ.ʒ.j.eſule cologntide.añ.ʒ.j.ſ.pulverizẽtur ⁊ cri/

Caules parũ cocti.

Triaſandalũ ſolo.noſtruz.

Anguẽtũ ſol.

Aliud.

Pomũ ſolu.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf
urn:nbn:de:hbz:061:2-148610-p0145-5

bellentur per pannum ſpiſſum ꝛ conficiantur cum ſucco coriandri viridis ꝛ informentur duo poma q̄ patiens in manibus teneat ſemꝑ adinuicē permutando de manu ad manū vt per motum caleſiant ꝛ aer fortiter imuteꝛ:nam ſic laxabit fortiter ꝛ nō dubito. Si coriādrū deficeret loco eius poſſumus ponere ſuccum cucumeris aſinini aut alterius plante fortiter ſolutiue. Utile aūt erit ſi aliq̄ molitiua precedant talem operationē aut aliqua digeſtiua quod nō ſolum hic laudo:ſed etiā in vnguētis ꝑdictis.

¶ Tractatus. 16. primi ſermonis. De diſpōnibus matricis ꝛ continet ſex capitula.

¶ Capl̄m. 1. De iuuamento impregnationis.

Ariſtoteles dixit mulier eſt maſculus orbatus. mēbra eniꝫ gn̄ationis q̄ ſunt in muliere ſunt ſimilia hys q̄ ſunt in viris per oppoſitū tn̄ ſituata vt ſi imaginemur collū matricis eſſe ſicut eſt virga in maſculo. matricē aūt imaginemur oſeuꝫ in quo nō ſunt teſticuli etiā ſicut i oſeo maſcul :immo ſunt in angulis matricis ſituati q̄re eſt ſicut maſculus orbatus:neqꝫ eniꝫ a natura particulari q̄ ꝑpter maſculū ꝛ ꝑfectuꝫ intēdit femina per ſe:ꝛ primo nō intēdatur:ſed ſolū a natura vniuerſali intēdiꝛ per ſe:ꝛ primo q̄ qꝛ perpetuitateꝫ q̄rit in entibus q̄ per actum gn̄ationē ꝛ ꝓlem acqrit:mulierē de neceſſitate intēdit:ſicut eniꝫ etiā factor ꝓprie ad ſui eſſe indiget ſic ꝛ determinata materia ꝛ loco ex qua ꝛ in quo fiant impoſſibile eſt maſculū cuꝫ vim actiuā in ſe habēat ꝛ ex ſui perfectione vt etiā paſſiuā habeat q̄re creata eſt femella vt in ſe materiā paſſiuā ad gn̄ationem habeat ꝛ locuꝫ gn̄ationi aptū vt ſuſcepto principio actiuo a viro in ſe generatio perficiaꝛ ſit etiā in generatione eſt

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf
urn:nbn:de:hbz:061:2-148610-p0146-1
DFG